

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 січня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 267/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого – Патрюка М.В.,

членів Комісії: Бутенка В.І., Заріцької А.О., Луцюка П.С., Макарчука М.А., - доповідача, Прилипка С.М., Устименко В.Є.,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області Місінкевича Андрія Леонідовича за зверненням Рибачка Андрія Анатолійовича,

встановила:

У травні 2015 року до Комісії надійшло звернення Рибачка А.А. щодо поведінки судді Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області Місінкевича А.Л., яка може мати наслідком дисциплінарну відповідальність судді з підстав, передбачених частиною першою статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», а саме: умисне або внаслідок недбалості незаконна відмова в доступі до правосуддя (у тому числі незаконна відмова в розгляді по суті позовної заяви, апеляційної, касаційної скарги тощо) або інше істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що унеможливило учасниками судового процесу реалізацію наданих їм процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків або призвело до порушення правил підсудності чи підвідомчості.

Заявник зазначає, що 26 листопада 2014 року обвинувальний акт стосовно ОСОБА_1 надійшов до суду.

Захисником ОСОБА_1 - Рибачком А.А., подано до суду клопотання про повернення обвинувального акта прокурору у зв'язку з його невідповідністю вимогам статті 291 КПК України.

Прокурором заявлено клопотання про продовження обвинуваченому запобіжного заходу у виді тримання під вартою.

08 грудня 2014 року суддею обвинувальний акт повернуто для продовження досудового розслідування та питання запобіжного заходу не було вирішено.

09 грудня 2014 року прокурор повторно звернувся до суду з клопотанням про продовження строку тримання під вартою.

10 грудня 2014 року слідчим суддею Місінкевичем А.Л. винесено ухвалу, про відмову у відкритті провадження, оскільки відповідно до вимог частини

третьої статті 315 КПК України у разі невирішення суддею на підготовчому провадженні питання запобіжного заходу, останній продовжує діяти стосовно обвинуваченого на той же самий строк. Таким чином, запобіжний захід у виді тримання під вартою продовжував діяти з 08 грудня 2014 року на строк 60 днів.

18 грудня 2014 року апеляційним судом Хмельницької області ухвалу слідчого судді Місінкевича А.Л. скасовано.

Посилаючись на вказані обставини, заявник просить провести перевірку та вжити заходів дисциплінарного впливу стосовно судді.

Відповідно до статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» членом дисциплінарної палати Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Макарчуком М.А. проведено перевірку викладених у зверненні даних.

Розглянувши висновок члена дисциплінарної палати та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, дисциплінарна палата дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Місінкевича А.Л. необхідно відмовити з таких підстав.

Установлено, що 09 грудня 2014 року до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області надійшло клопотання прокурора прокуратури міста Хмельницька юриста 1 класу Завітовського Б.В. про продовження строку тримання під вартою стосовно ОСОБА_1, __ __ __ року народження, який обвинувачується у вчиненні злочину, передбаченого частиною другою статті 186 КК України та внесеного 13 жовтня 2014 року до Єдиного реєстру досудових розслідувань за НОМЕР_1.

Зазначене клопотання відповідно до вимог частини третьої статті 35 КПК України передано для розгляду слідчому судді Місінкевичу А.Л.

За результатами розгляду поданого клопотання судом 10 грудня 2014 року винесено ухвалу, відповідно до якої у відкритті провадження за клопотанням прокурора відмовлено.

10 грудня 2014 року апеляційним судом Хмельницької області ухвалу суду першої інстанції частково скасовано та призначено новий розгляд в суді першої інстанції.

Із письмових пояснень судді вбачається, що відповідно до змісту клопотання, поданого прокурором прокуратури міста Хмельницька, ОСОБА_1 повідомлений про підозру у вчиненні злочину, передбаченого частиною другою статті 186 КК України.

Згідно з ухвалою Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області від 15 жовтня 2014 року ОСОБА_1 обрано запобіжний захід у виді тримання під вартою.

Обвинувальний акт 26 листопада 2014 року у зазначеному кримінальному провадженні спрямовано до Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області. Однак 08 грудня 2014 року головуєчим суддею Трембач О.Л. обвинувальний акт повернуто прокурору.

До кінця строку тримання під вартою ОСОБА_1 залишилось 3 дні, що є недостатнім терміном для направлення обвинувального акта до суду та призначення попереднього судового засідання.

Ураховуючи вказані обставини прокурор звернувся до суду із клопотанням до слідчого судді про продовження строку тримання обвинуваченого під вартою терміном до трьох місяців.

Слідчим суддею 10 грудня 2014 року винесено ухвалу, відповідно до якої у

відкритті провадження за клопотанням прокурора відмовлено та роз'яснено зміст частини третьої статті 315 КПК України.

Мотивами прийняття ухвали стало те, що відповідно до статті 199 КПК України слідчий суддя вирішує питання продовження строку тримання під вартою в разі здійснення досудового розслідування. Статтею 283 КПК України передбачено, що однією з форм закінчення досудового розслідування є звернення прокурора до суду з обвинувальним актом. У даному провадженні обвинувальний акт прокурором 28 листопада 2014 року направлено до суду.

Таким чином, досудове слідство за даним провадженням закінчено, а тому питання вирішення клопотання прокурора про продовження строку тримання ОСОБА_1 під вартою після закінчення досудового слідства не належить до повноважень слідчого судді, що унеможливорює відкриття провадження.

З ухвали апеляційного суду Хмельницької області від 18 грудня 2014 року вбачається, що апеляційна скарга захисника обвинуваченого підлягає частковому задоволенню, а ухвала слідчого судді – скасуванню через істотні порушення вимог кримінального процесуального закону з призначенням нового розгляду в суді першої інстанції з наступних підстав.

Як видно з матеріалів кримінального провадження, 09 грудня 2014 року прокурор звернувся до суду з клопотанням про продовження строку тримання ОСОБА_1 під вартою, а 08 грудня 2014 року в даному кримінальному провадженні обвинувальний акт ухвалою суду першої інстанції повернуто прокурору, оскільки він не відповідав вимогам КПК України.

Клопотання прокурора про продовження строку тримання під вартою, заявлене прокурором під час підготовчого провадження, судом не було вирішено.

Водночас слідчий суддя, відмовляючи у відкритті кримінального провадження за клопотанням прокурора про продовження строку тримання обвинуваченого ОСОБА_1 під вартою без проведення судового розгляду, роз'яснив положення частини третьої статті 315 КПК України, згідно з якою запобіжний захід у виді тримання під вартою продовжує діяти на той самий строк – 60 діб, тобто з 08 грудня 2014 року. В слідчого судді не було правових підстав вирішувати будь-які інші питання, зокрема роз'яснювати положення частини третьої статті 315 КПК України (положення якої стосується судового провадження в першій інстанції).

Таким чином, судом апеляційної інстанції встановлено, що слідчим суддею допущені істотні порушення норм процесуального права при постановленні ухвали.

Водночас відповідно до частини другої статті 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

Зазначених порушень суддею Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області Місінкевичем А.Л. не було допущено. Слідчим суддею дотримано вимог чинного законодавства щодо всебічного, повного та об'єктивного розгляду та ухвалення законного й обґрунтованого судового рішення.

Скасування ухвали суду першої інстанції відбулось з підстав неоднакового застосування суддями норм чинного законодавства. Проте згідно зі статтею 66 Рекомендацій СМ/Рес (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи тлумачення

закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначено статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Оскільки в діях судді Місінкевича А.Л. не вбачається ознак дисциплінарного проступку, передбаченого статтею 92 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», підстави для відкриття дисциплінарної справи стосовно нього відсутні.

Відповідно до частини дев'ятої статті 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у разі відсутності підстав для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, закінчення строку давності притягнення або виявлення обставин, передбачених частиною п'ятою статті 93 цього Закону, орган, що здійснює дисциплінарне провадження щодо суддів, приймає рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 92-96, 101, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати,

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області Місінкевича Андрія Леонідовича за зверненням Рибачка Андрія Анатолійовича.

Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

В.І. Бутенко

А.О. Заріцька

П.С. Луцюк

С.М. Прилипко

В.Є. Устименко